

Dorian Branea – director ICR Londra, Vladimir Jurowski – dirijor principal London Philharmonic Orchestra, Liliana Turouiu – președinte ICR

În România încă se pot armoniza și, adesea, pot fuziona spectaculos și funcțional tradiționalul autentic și modernul absolut.

opțiuni personale, adesea foarte subiective. Nu există o formulă magică pe care să o poți scoate din mânecă pentru a avea succes, ci un complex de împrejurări pe care trebuie să le faci posibile, în calitate de manager. Ești obligat să ai perspectiva clară a lucrurilor, să vezi finalitatea lor, pentru a-i motiva pe cei din jurul tău să te urmeze.

Cât de greu a fost să luați această decizie? Practic, e un *turning point* major în activitatea dumneavoastră profesională.

Nu am stat să cuantific cât de ușor sau de greu mi-a fost sau îmi este. Nu fac asemenea calcule din principiu. M-am întrebat dacă pot duce la bun sfârșit o asemenea muncă, în condițiile specifice date. Sunt nevoită să mă repet, tocmai pentru că știu cum se văd, uneori, lucrurile din afară. Nu există un alt privilegiu decât acela de a contribui, alături de echipă, la o cât mai bună promovare a României, prin intermediul unuia dintre lucrurile cele mai consistente: cultura. Pentru mine, o asemenea oportunitate merită oricâte eforturi sau sacrificii.

ICR este o autostradă cu multe benzi de mare viteză pe care circulă cultura română spre întreaga lume

Sunteți antreprenor, cu o activitate constantă de peste 20 de ani în industria modei, profesor universitar la Universitatea Națională de Arte din București, președinte al ICR. Unde vă regăsiți cel mai mult în aceste trei fațete diferite?

De fiecare dată mă regăsesc cel mai bine – aș spune chiar exclusiv (pentru că îmi place să mă implic în totalitate în ceea ce fac) – în activitatea pentru care am optat în momentul respectiv. Nu pot și nu vreau să aleg, pentru că fiecare dintre opțiunile enumerate mă reprezintă la fel de bine.

Cum a influențat această decizie de schimbare viața de familie?

Decizia am luat-o de comun acord cu familia, analizând implicațiile. Efectele ni le asumăm, acum, tot ca familie. Orice nouă acțiune pe care o facem cere timp și, drept urmare, acest timp trebuie luat de undeva, fiindcă oricât ne-am dori și oricâtă capacitate de muncă am avea, ziua tot 24 de ore are. Eu mă străduiesc să îmbin armonios cariera cu viața de familie, dar, recunosc, parte din timpul pe care trebuie să îl realoc provine și din timpul familiei. Nu doar pentru că volumul de muncă la Institut este foarte mare, dar și pentru că presupune foarte multe deplasări, fie în țară, fie în străinătate. Încerc să suplinesc această absență printr-un timp de calitate oferit celor dragi. Adică, atunci când suntem împreună, fac în așa fel încât să avem momente care aparțin totalmente familiei.

Dacă ați fi mentorul unui tânăr care aspiră la un astfel de statut profesional, ce l-ați învăța, cum l-ați ghida?

L-aș sfătui să facă tot ce poate pentru a reuși în cariera (sau pasiunea) pe care și-a ales-o și care îl reprezintă. Dacă undeva, în drumul lui spre succesul dorit, se intersectează cu astfel de oportunități – și asta se întâmplă de cele mai multe ori –, atunci primește și confirmarea că și-a ales drumul corect și că a muncit îndeajuns de mult ca să merite ceea ce i se oferă.

Care au fost cele mai frumoase și împlinite momente ale activității dvs. de până acum la ICR?

Îmi cereți să determin un lucru imposibil de cântărit. Să aleg din sute de evenimente foarte diferite, unele cu totul speciale, un singur moment... ar fi nedrept. Cred că frumos este tocmai acest lucru, de a fi mereu nu doar martor, ci și participant activ la evenimente despre care publicul și media vorbesc, scriu, au

opinii, la care se raportează sau, în cazul cel mai fericit, care devin repere și marchează definitiv istoria culturală. Facem multe evenimente notabile, relevante, care pun cărămidă cu cărămidă pentru a face mai cunoscută ceea ce numim cu toții cultura română, indiferent în ce colț al lumii s-ar manifesta ea.

Tocmai am revenit în țară după fulminantul succes al spectacolului „Oedipe” de George Enescu, condus de maestrul Vladimir Jurowski, care a deschis noul sezon London Philharmonic Orchestra în celebra Royal Festival Hall din Londra. După ce a deschis Festivalul George Enescu la București, „Oedipe” se cântă acum la Londra, geniul enescian fiind unul dintre ambasadorii cei mai aplaudați ai culturii românești.

Nu e prima dată când opera lui Enescu răsună în Capitala Marii Britanii. În 2016, „Oedipe” a fost prezentată la Opera Regală Covent Garden, cu sprijinul ICR, și a fost extraordinar de bine primită. Suntem bucuroși să revenim cu opera lui Enescu la Londra, de această dată, la Royal Festival Hall. Mulțumesc partenerului nostru constant și strategic, Festivalul George Enescu, și apreciez prezența la Londra a Corului Filarmonicii George Enescu, condus de maestrul Iosif Ion Prunner, și a Corului de Copii Radio. Sunt fericită că muzica lui Enescu a revenit acolo unde trebuie să fie: în programul marilor instituții muzicale.

Dar momentele cele mai dificile?

Aici lucrurile sunt mai simple... De exemplu, nu este deloc ușor să-i convingi pe cei mai buni oameni să se alătore echipei ICR (poate că nivelul scăzut de salarizare este un impediment), nu este mereu simplu să aduni bugetele necesare unor proiecte mari, nu este ușor să convingi parteneri din străinătate că da, ești serios, ai tipul de relevanță și de angajament pe care îl au și ei...

Sunteți o prezență feminină de o eleganță și o distincție aparte. Cât sunt înnăscute și cât sunt exersate prin prisma profesiei? Care este eticheta vestimentară pentru o astfel de funcție?

Eticheta vestimentară este la fel de variată precum formele de manifestare ale culturii. Încerc să țin cont de asta în măsura în care timpul îmi permite.

Cum se vede România din interiorul Institutului Cultural Român? Prin ochii dumneavoastră, dar și cei ai conaționalilor? Ce aduceți nou ca abordare?

Prin ochelarii culturali văd în România un proces foarte dinamic, foarte divers, inedit în multe aspecte. Este un organism viu, în care încă se pot armoniza și, adesea, pot fuziona spectaculos și funcțional,

Mezzosoprana Ruxandra Donose, Liliana Turouiu și Dorian Branea

Am șansa de a imprima o dinamică nouă unei instituții care ar trebui să demonstreze că cel mai sigur și aplaudat ambasador al României este cultura.

tradiționalul autentic și modernul absolut. România are ce arăta lumii, fără să vreau să fac din această afirmație mai mult decât este. Dovada cea mai de necontestat este că foarte mulți dintre artiștii noștri s-au integrat și colaborează direct cu instituții majore din orice capitală culturală a lumii. Ei sunt expresia autentică a afirmației mele de mai înainte. Mi-aș dori să vedeți ICR-ul ca fiind principalul catalizator al schimburilor culturale, ca fiind o autostradă cu multe benzi de mare viteză pe care circulă cultura română spre întreaga lume.

Sunteți o persoană foarte ocupată, mai ales în această perioadă. Cum reușiți să mențineți echilibrul viață personală – viață profesională?

Nu-i ușor, dar nu-i nici imposibil! Nu sunt nici prima, nici ultima și nici singura persoană care se întâlnește cu această dilemă: viață profesională versus viață de familie. Singurul lucru la care țin foarte mult este să am și viață profesională, și viață personală. Și am. Și mai vreau să reușesc, pe mai departe, să-mi țin viața privată, familia, la acest statut: de viață personală, adică nu în atenția publicului.